

ЛЕВ ТОЛСТОЙ

АКУЛАТА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

Нашият кораб стоеше на котва край африканския бряг. Денят беше прекрасен, от морето духаше прохладен вятър, но привечер времето се промени: стана задушно и сякаш от запалена пещ към нас се носеше горещият въздух от Сахарската пустиня.

Преди залез-слънце капитанът излезе на палубата и извика: „Къпете се!“ и за една минута матросите наскочаха във водата, спуснаха в нея едно корабно платно, привързаха го и в платното направиха къпалня.

На кораба с нас имаше две момчета. Момчетата първи скочиха във водата, но в платното им беше тясно и те намислиха да плуват в надпревара сред открито море.

Двете момчета като гущери се протегнаха във водата и с всички сили заплуваха към мястото, където беше бъчвичката над котвата.

Едното от момчетата отначало изпревари своя другар, но сетне почна да изостава. Бащата на момчето, стар артилерист, стоеше на палубата и се наслаждаваше на синчето си. Когато синът почна да изостава, бащата извика:

— Не се предавай! Понапъни се!

Изведнъж някой извика от палубата: „Акула!“ и всички видяхме във водата гърба на морското чудовище.

Акулата плуваше право към момчетата.

— Назад! Назад! Върнете се! Акула! — закрещя артилеристът.

Но децата не го чуваха, продължаваха да плуват, смееха се и викаха още по-весело и по-силно от преди.

Артилеристът, бледен като платно, без да се помръдне, гледаше децата.

Матросите спуснаха лодка, хвърлиха се в нея и като огъваха веслата, се понесоха с всички сили към момчетата, но бяха още далеч от тях, докато акулата вече беше не по-далеч от двадесет крачки.

Момчетата отначало не чуваха какво им викаха и не виждаха акулата; но сетне едното от тях се огледа и ние всички чухме пронизващ писък, а момчетата заплуваха на различни страни.

Този писък сякаш събуди артилериста. Той се откъсна от мястото си и се втурна към оръдието. Обърна дулото, прилегна към оръдието, прицели се и хвана фитила.

Ние всички, колкото бяхме на кораба, примряхме от страх и чакахме какво ще стане.

Чу се гръм и видяхме, че артилеристът падна до оръдието и закри лицето си с ръце. Какво стана с акулата и момчетата, не видяхме, защото за минута димът забули очите ни.

Но когато димът се разнесе над водата, от всички страни се чу отначало тих ропот, сетне този ропот се засили и най-сетне от всички страни се разнесе силен радостен вик.

Старият артилерист откри лицето си, стана и погледна към морето.

Върху вълните се люлееше жълтият корем на мъртвата акула. За няколко минути лодката доплава до момчетата и ги докара на кораба.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.